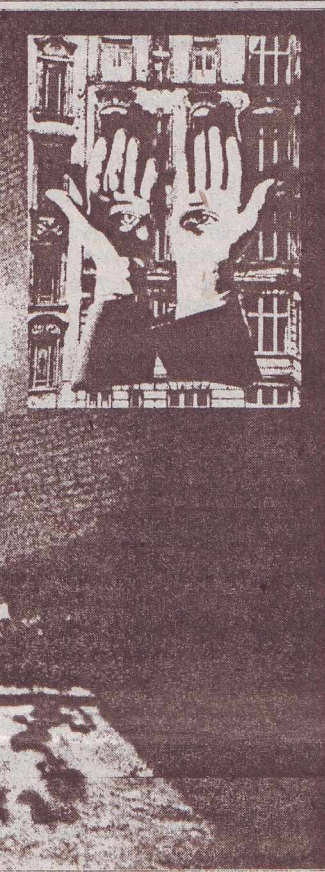

активізувався процес
ня окремих вулиць
З цього приводу у
рукувалася стаття
що нам чужі "вічно
"Чи допоможе Ко-
про засідання депу-
вивченню питання
я вулиць Млинова.
продовження акту-

Не секрет, що чимало вулиць Млинова носять назви, навіяні радянським режимом і не мають нічого спільного ні з минулим краєм, ні з національними надбаннями. Окремі назви суперечливі за своїм історичним значенням. Так, вулиці Чапаєва, Щорса, Котовського, Фрунзе, Кірова носять імена героїв громадянської війни, видатних діячів комуністичної партії і радянської держави. А з новітніх джерел відомо, що громадянську війну розв'язали більшовики. І за сво-

їми кривавими наслідками вона перевершила жертви царської Росії у першій світовій війні. То хіба можна з погляду загальногромадської моралі вбивць власного народу вважати героями й миритися з тим, що окремі вулиці Млинова до цього часу носять імена цих «героїв»?

Сумнівний зміст має історія вулиці 17 Вересня. Ця дата видавалась як день початку возз'єднання західноукраїнських земель з радянською Україною у складі СРСР. Пригадує: радісно зустрічали на нашій землі воїнів Червоної Армії. Але швидко радість змінилася репресіями і розкуркулюванням, насильним заганням у колгоспи, втратою нажитого

копоставлених гітлерівських чиновників. А за кожного вбитого фашисти розстрілювали десятки в'язнів, зокрема з ОУН. Бо провокував Кузнецов ці вбивства людьми цієї ор-

ОБІЙДЕМОСЯ БЕЗ ЧУЖИХ ПОВОДИРІВ

тяжкою багаторічною працею майна. А до того ж, як свідчать на той час архісекретні документи, «возз'єднання» було лише політичною ширмою, обманом народу. Вступ Червоної Армії на землі Західної України здійснено за таємним сумнозвісним договором Молотова-Ріббентропа, згідно з яким дві тоталітарні держави ділили між собою Європу, ігноруючи волю народів суверенних держав. Підтвердження цього - карта Європи, на якій стоять підписи Сталіна і Ріббентропа, знайдена в архівах Дмитром Волкогоновим, колишнім радником Президента Росії, відомим істориком. То невже варто увіковічнювати цю дату у назві вулиці?

Дискусійними є назви вулиць Жовтнева, Жукова, 30-річчя Перемоги. Звичайно, у назву Жовтнева вкладався політичний зміст - жовтневий переворот (так вживалось до 1927 року), який мав тяжкі трагічні наслідки впродовж десятиріч.

Одіозною є особа Жукова. За жорстокістю дій, нехтуванням життям солдат, хоч їм і присвятив свої мемуари. Та і його підпис є поряд з підписом Берії про депортацію українського народу.

І про вулицю 30-річчя Перемоги. Незаперечно: вирішальна роль у розгромі фашистської Німеччини належить Радянському Союзу. Надто дорогою ціною дісталась нам Перемога. За словами Михайла Горбачова, генерального секретаря ЦК КПРС, наша країна за роки Великої Вітчизняної війни втратила більш як 26 мільйонів людей. А за даними історичних досліджень - 46-50 млн. Тоді як переможена гітлерівська Німеччина - більш як 14 млн. Хоч це була Піррова перемога, проте її варто

ганізації. Ось така гірка правда історії.

Проблема перейменування згаданих вулиць емоційно і жваво дискутувалась на засіданні створеної селищним головою комісії для вивчення цього питання. Окремі члени комісії докоряли мені як вчителю історії, колишньому директору школи, працівнику райкому партії за переосмислення і трансформацію моїх політичних поглядів. Скажу відверто: мені не соромно перед моїми учнями, бо вчив їх чесно жити, думати, аналізувати події діалектично. І не моя вина в тому, що загальнодержавний компартійний обман позначився на всьому нашому житті, в тому числі і на змісті історії. Більшість населення щиро вірила у комуністичні ідеї, бо в них закладені мрії людства про краще життя. На жаль, утопічні. Не був винятком і я. Дивуюсь тільки, як можна жити цими догмами тепер, коли документально розвінчаний більшовицький обман і лицемірство.

Це ж треба - нічого не чути, нічого не бачити, нічого не знати. Жити ностальгією за минулим. Не вихваляю сучасне життя, бо воно не достойне чесних, порядних людей. Не сприймаю людей-переко типоле, як і засліплених ортодоксів минулого. Вірю в краще майбутнє, принаймні, для нащадків. А всім, хто продовжує жити ілюзорним минулим, рекомендую прочитати «Сім вождів» Д.Волкогонова, «Золото партії» І.Буніча, «Остання республіка», «Криголам», «День «М» В.Суворова, «А було все так...» Ю.Чиркова, «Занурення в темряву» О.Волкова. Може, проясниться. Щиро бажаю.

Степан Вальчун.
сміт Млинів.